

Opinia Națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 27, nr. 882, 22 octombrie 2019, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

16 octombrie – Ziua Mondială a Alimentației

Facultatea de Medicină Veterinară a Universității Spiru Haret a marcat Ziua Mondială a Alimentației, așa cum face de mulți ani. Conducerea facultății, dar în special studenții și câțiva absolvenți au ținut să transmită mesajele lor cu privire la problema alimentației, dar și a problemelor conexe, precum foamete sau boli ce se pot dezvolta printr-un consum de produse alimentare nesănătoase.

Olga Rodica Cridland președinta Asociației P.A.V.E.L.: „Doresc să mulțumesc în numele Asociației P.A.V.E.L. conducerii Facultății de Medicină Veterinară, dar și studenților Universității Spiru Haret pentru faptul că sunt alături de noi de patru ani, an de an, de Ziua Mondială a Alimentației. Dâșii colectează produse alimentare, produse de igienă și chiar și niște sume de bani (sub formă de donații) ceea ce înseamnă un foarte mare ajutor pentru noi. Toate acestea merg către copii, iar dacă este vorba de alimente merg și către părinții lor.”

(Amănunte în numărul următor al revistei)

Romanian International University Fair – RIUF

Sâmbătă, 19 octombrie, și duminică, 20 octombrie, la Sala Palatului, la cel mai mare târg educațional al toamnei – Romanian International University Fair – RIUF, cel mai mare eveniment educațional din Sudul și Estul Europei, la standul propriu, a fost prezentată oferta educațională a Universității Spiru Haret pentru anul universitar 2019 – 2020 de la cele 14 facultăți ale universității, iar Proiectul Liceenii a dat startul întâlnirilor cu elevii claselor a XI-a și a XII-a.

Ediția a XXV-a a Târgului Internațional de Universități (RIUF) a adus la București peste 100 de universități din România și alte 12 țări, precum și școli de limbi străine, ONG-uri studențești și consilieri educaționali pentru a oferi vizitatorilor o imagine completă asupra oportunităților educaționale pe care le pot accesa. De asemenea, a avut loc și cea de-a șaptea ediție a conferinței RIUF YouForum, la care au fost prezenți peste 35 de speakeri.

● **USH Pro Business** și Shanghai University of International Business and Economics organizează miercuri, 23 octombrie 2019, începând cu ora 10, seminarul

România pentru mediul de afaceri chinez

► Pagina 2

● Centrul de inovare digitală **Smart eHub**, un aliat în accelerarea digitalizării firmelor românești

► Pagina 2

Brandul personal. Moft sau necesitate?

În cadrul proiectului **PROMotorii Firmei Tale (PROFIT)** – pentru regiunea Centru, (<http://www.profitantreprenor.ro>) derulat de **Agencia de Dezvoltare Durabilă a Județului Brașov (ADDJB)**, în parteneriat cu **Universitatea Spiru Haret (USH)**, miercuri, 23 octombrie, are loc, la Brașov, un eveniment care va lua în discuție: **Brandul personal. Moft sau realitate?**

Obiectivul general al proiectului îl reprezintă • Dezvoltarea competențelor antreprenoriale • Promovarea culturii antreprenoriale și optimizarea abilităților de a identifica în mod realist și de a aplica în practică idei de afaceri generând efecte pozitive pe termen lung.

Proiectul își propune dezvoltarea competențelor antreprenoriale și crearea de noi afaceri în regiunea Centru (județele Brașov, Sibiu, Mureș, Covasna, Harghita și Alba), Sunt prevăzute activități integrate pentru inițierea și dezvoltarea de afaceri în diferite domenii non agricole, în mediul urban. **336 de persoane** vor beneficia de programe de formare profesională în domeniul antreprenoriatului și **36 persoane** vor primi granturi în valoare de maxim **35.000 euro** pentru implementarea planurilor de afaceri pe care le propun.

Copiii tăi și copiii mei i-au bătut pe copiii noștri

Mioara VERGU-IORDACHE

Era o glumă domestică. „Copiii tăi și copiii mei i-au bătut pe copiii noștri.” Cam asta se vede și dacă ne uităm în familia/ curtea politicii românești – și azi întreaga țară este drapată în „politică”. Buni ne sunt „copiii” la păruială, că despre patriotism, cultură și civilizație, cinste și moralitate este decent, în acest caz, să vorbim mai puțin.

Dar dacă suntem atenți la umanitate, toată lumea asta mare este „politică” și în cădere liberă! La vârf, cam peste tot este vorba de o „păruială”, botezată, în principal, democrație, drepturi și libertăți politice corecte, pragmatism, egalitate („dar nu pentru căteți”)... Că deh, „Acești nebuni care ne guvernează” (Pascal de Sutter) sunt și ei oameni! Vedem, în prezent, Siria, Chile, Afganistan, Hong Kong...

Să revenim în ograda noastră! Mai înainte vreme, înjuram, pentru că alții ne organizau viața. Acum, tot înjurăm, dar se zice că avem libertatea să ne organizăm singuri! Așadar, constantă este doar înjurătura! Nu vi se pare?! Dacă am încerca să evadăm din acest model, poate ne-am ieși din confortul cotidian și am fi mai creativi. În fine.

M-aș fi așteptat ca măcar în campania electorală pentru prezidențiale să asist la un spectacol (mă scuzați, dar la noi totul este spectacol!) constituțional. Ceea ce...nu, nici măcar în cazul demnitarilor în funcție. Da, că aici e bubă! Cum să faci campanie electorală din funcția de președinte sau de prim-ministru, fie el și demis, dar încă neînlocuit! Cum să intri în competiție dacă știi că ai niște „scheleți” în dulap, chiar dacă dulapul e sub scară?! Cum să furi startul campaniei și nimeni și nimic să nu se sesizeze?! Cum și cum și cum??? Și înjurături, înjurături cât cuprinde! În calitatea mea de simplu alegător e, cum altfel!?, simplu. Voi avea grijă unde pun ștampila.

Însă vă spuneam de „copiii” mei, ai tăi, ai noștri. Gluma se joacă, înțeleg care pot fi „copiii mei”, care pot fi „copiii tăi”, dar nu-i prea văd pe „ai noștri copiii”, deși mă bate gândul că nu e vorba de „copiii noștri”, ci chiar de noi. Noi suntem cei bătuți. Dar să nu dăm vina pe soartă! Știm cu toții unde ne-au dus până acum „bătăile”, partizanatul și subiectivismul excesiv, am cules „roadele” vrajbei noastre.

Dacă am încerca un exercițiu de lectură? Să citim, fiecare, Constituția României, să aflăm care sunt atribuțiile Președintelui României (Capitolul II, articolele de la 80 la 101) și să le comparăm cu promisiunile candidaților, cu competențele, cultura, patriotismul și posibilitățile lor intelectuale și morale. Fără patimă, doar cu gândul la binele nostru, al copiilor noștri și la propășirea țării noastre. Fără glumă!

Școala reprezintă leagănul inițierii în tainele cunoașterii: muncă și dăruire, pasiune și abnegație, educație și cultură, bucurie și nostalgie, aduceri-aminte... „Școala cea mai bună e aceea în care înveți, înainte de toate, a învăța.” (Nicolae Iorga)

Elevii Școlii Gimnaziale INTERNATIONAL PREMIUM SCHOOL OF BUCHAREST se remarcă prin toate aceste calități enumerate aici, dar mai ales, prin atitudinea lor deschisă pentru învățare în special, pentru viață, în general.

Deseori ne întrebăm „Ce este educația? De unde începe și unde se termină? Școala înseamnă continuarea și/sau completarea educației primite acasă?”

Principiile educației dezvoltate de Școala Gimnazială INTERNATIONAL PREMIUM SCHOOL OF BUCHAREST sunt pe cât de clare, pe atât de complexe, pe cât de nuanțate, pe atât de autentice: dăruiește copiilor dragostea pentru învățare și dezvoltare personală, educându-i. Scopul major este să ofere elevilor cunoștințele generale de care au nevoie în viață prin instruire și să-i pregătească pentru viața de mâine prin conștientizarea educației.

IPSB înseamnă *The New Voice of Learning!*

Șos. Berceni nr.24, sector 4, București • www.scoalapremium.ro

• Implicați • Implicați

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Axa prioritară 3 – Locuri de muncă pentru toți

Cod apel: POCU/82/3/7/Creșterea ocupării prin susținerea întreprinderilor cu profil non-agricol din zona urbană

Titlul proiectului: *Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes*

Beneficiar: Asociația „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură”

Cod SMIS: 104098

Aria de implementare: Regiunea de dezvoltare Sud-Muntenia

Antreprenori SMART

Mario TACHE

SC BLOCKCHAIN CORPORATION SRL

În cadrul Etapei a II-a a Proiectului Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes au fost înființate 33 de START-UP-uri, iar după semnarea Contractelor de Subvenție majoritatea au primit primele tranșe de finanțare.

Asociația Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură, în calitate de Beneficiar al Proiectului POCU/82/3/7/ Cod SMIS: 104098, finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020, anunță înființarea a 33 de START UP-uri beneficiare ale ajutorului de minimis, în Regiunea Sud- Muntenia.

Continuăm seria interviurilor din revista *Opinia Națională*, prin care ne dorim să facem cunoscute, atât domeniile de activitate în care activează firmele înființate în cadrul Proiectului, cât și informații despre *Antreprenorii SMART*.

Mario TACHE, pasionat de informatică, în special de hardware, și-a dorit să își poată pune ideile în practică. Prin Proiectul *Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes*, a avut posibilitatea de a înființa propria firmă, intrând astfel în antreprenariat. SC BLOCKCHAIN CORPORATION SRL are ca principal domeniu de activitate Cod CAEN 6203 – Activități de management (gestiune și exploatare) a mijloacelor de calcul.

Domnul Mario Tache (e-mail: mtblockchaincorporation@gmail.com) ne-a povestit despre experiența acumulată în ultima perioadă, de când a devenit antreprenor, dar și despre etapele parcurse de dumnealui în cadrul Proiectului, prin acest interviu dorindu-și să-i încurajeze pe viitorii antreprenori să acceseze fonduri europene:

Ce este un antreprenor în viziunea dumneavoastră? Ce calități considerați că trebuie să aibă?

Un antreprenor trebuie să aibă curaj și determinare să înceapă o afacere pornind de la o idee. Din punctul meu de vedere un antreprenor este indicat să dețină cunoștințe generale din domeniile care au legătură cu funcționarea unei societăți comerciale (contabilitate, resurse umane, cunoștințe juridice, IT etc.), dar și un sistem de management al riscului foarte bine pus la punct.

În ce context ați auzit de Proiectul Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes și cum considerați că a fost experiența dumneavoastră în cadrul Proiectului? Vi s-a părut complicat să aplicați pentru Competiția Planurilor de Afaceri desfășurată în cadrul Proiectului?

Despre Proiectul *Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes* am auzit în grupul meu de prieteni, unul dintre ei participând la o prezentare dedicată acestuia. Acest Proiect mi s-a părut o oportunitate și am hotărât să mă înscriu și să particip la Cursurile de *Competențe Antreprenoriale*, organizate în cadrul acestuia, în urma cărora am aprofundat informații legate de antreprenariat. Toate cunoștințele dobândite mi-au fost de folos și le-am aplicat încă din momentul înființării societății comerciale. Un punct forte al acestui program este calitatea *Experților Consultanță Antreprenorială*. Datorită implicării acestora, etapele parcurse în cadrul acestui Proiect le-am urmat fără niciun fel de obstacole. Pot să afirm că aceștia au făcut diferența dintre acest Proiect și alte proiecte la care am vrut să aplic, dar care m-au făcut să privesc reticent accesarea lor.

Ce v-a determinat să deveniți antreprenor?

IT-ul, în special partea de Hardware, a fost și este pasiunea mea încă de când eram mic. Prin anul 2005 m-am gândit să realizez un portal dedicat plăților

tuturor facturilor online (taxe și impozite, curent, gaze, telefonie etc.), însă lipsa finanțării, dar și neîncrederea din acea perioadă în mediul online s-au dovedit a fi obstacole prea mari. Faptul că am putut să accesez aceste fonduri europene pentru domeniul ales de mine pentru înființarea firmei, domeniu în care am experiență, m-au determinat să prind curaj, însuflându-mi convingerea că pot dezvolta și susține această afacere.

Ce v-a inspirat sau cum v-a venit ideea de afaceri care stă la baza înființării firmei dumneavoastră?

Ideea mi-a venit întâmplător, când căutam să îmi cumpăr niște componente IT noi și am văzut că prețul acestora era cam mare. Atunci m-am gândit că pot să găsească componente mult mai convenabile și accesibile ca preț, în special pentru studenți. Pentru mine, un avantaj îl reprezintă trendul occidental de a folosi un bun atât cât este nevoie.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră succesul în afaceri?

Majoritatea asociază succesul în afaceri cu succesul din punct de vedere financiar. Eu consider că inovația este sinonimul succesului, anume, să pot face tehnologia accesibilă tuturor categoriilor sociale.

Au existat probleme care v-au întârziat înființarea firmei?

Știm cu toții că în România birocrația poate fi o problemă, însă eu nu am

întâmpinat niciun fel de obstacole, toate actele de înființare a firmei au ieșit în termen.

Aveți un model de antreprenor de succes care vă inspiră?

Consider că fiecare antreprenor de succes a adus beneficiile sale comunității parcurgând propriul drum. Din cei pe care îi apreciez cel mai mult i-aș aminti pe: Andrew Carnegie, Cornelius Vanderbilt și Warren Buffet.

Ce surse de învățare utilizați pentru dezvoltarea dumneavoastră personală?

Îmi place să citesc, atât despre mediul de afaceri, cât și despre noutățile din IT. Majoritatea surselor sunt din mediul online, unul demn de specificat este *Skillshare*, un portal pe care îl consider bun pentru oricine, antreprenor sau client.

Ce planuri de viitor aveți ca antreprenor? Cum vedeți afacerea dumneavoastră peste doi ani?

Îmi doresc să intru pe piața de gaming, ca o simulare a celebrelor săli de calculatoare ce împânzeau România acum câțiva ani. Sper ca peste doi ani utilizatorul să poată închiria un PC doar prin intermediul internetului, iar actualizarea componentelor să fie o chestie a trecutului pentru gameri. Am în vedere o platformă asemănătoare cu *Pay-per-view-ul* televiziunilor din Statele Unite, unde plătești atât cât accesezi.

Toate datele firmelor înființate în cadrul Proiectului *Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes*, și anume: denumire firmă, adresă sediu social, adresă punct de lucru, domeniu de activitate, adresă de e-mail, website, vor fi disponibile pe Portalul Proiectului: <http://portal.antreprenorismart.ro/smart-start-up-uri/>. Aceste date vor fi permanent actualizate cu informații noi despre acestea. Alte informații importante și anunțuri despre Proiect pot fi găsite pe website-ul: <http://antreprenorismart.ro/>

Firmele înființate prin Proiect și produsele/serviciile acestora vor fi susținute și promovate pe piața locală și națională în cadrul *Evenimentelor de susținere și promovare a START-UP-urilor în Regiunea Sud-Muntenia*, ce vor fi organizate conform SA 7.2 *Campanie de organizare de evenimente de susținere și promovare întreprinderi*.

Mult succes Antreprenorilor SMART!

Expert PR, Loredana MEGA
Manager Proiect, Marin CRUCERU

• Telefon: 021.312.23.01 • E-mail: antreprenorismart@gmail.com
• <https://www.facebook.com/antreprenorismart> • <http://antreprenorismart.ro>

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Centrul de inovare digitală Smart eHub, un aliat în accelerarea digitalizării firmelor românești

În data de 9 octombrie 2019, *USH Pro Business* împreună cu *Smart Alliance* și *Elinclus*, au organizat prin Centrul de Inovare Digitală *Smart eHUB*, la sediul Bibliotecii Centrale a Universității Politehnica din București, evenimentul *SMARTeMATCH*, un eveniment de matchmaking care s-a bucurat de un real succes.

Evenimentul a oferit participanților oportunitatea de a lua parte la o serie de întâlniri prestabilite pe baza profilurilor și a intereselor firmelor. În urma acestora, firmele participante au identificat oportunități de dezvoltare a afacerilor inclusiv prin folosirea serviciilor de digitalizare.

Misiunea Centrului de inovare Digitală *Smart eHUB* este de a contribui activ la transformarea digitală regională, prin susținerea companiilor în dezvoltarea strategiilor de dezvoltare și prin implementarea unor soluții inovatoare concrete. Prin intermediul centrului este facilitată comunicarea dintre furnizorii de soluții digitale și agenții economici care doresc să implementeze soluții tehnologice, de digitalizare etc.

Evenimentul *SMART eMATCH* a fost un succes datorită contribuției membrilor fondatori *Smart eHUB*. La eveniment au participat și membrii ecosistemului de inovare ai centrului *USH Pro Business*, fie în calitate de ofertanți de servicii, fie în calitate de potențiali cumpărători. Vom continua să organizăm astfel de evenimente și în următorii ani, alături de alte servicii de accelerare a transformării digitale. În România va trebui să alegem mai repede spre digitalizare decât în alte țări, dacă vrem să recuperăm rămănerile în urmă. Soluția digitalizării firmelor nu este ceva opțional, ci obligatoriu pentru a rezista pe piață – a declarat conf. univ. dr. Costin Lianu, director general *USH Pro Business* și președinte în exercițiu *Smart eHUB*.

Membrii clusterului *Smart Alliance* au beneficiat substanțial de aceste întâlniri, având posibilitatea să ofere soluții de digitalizare altor participanți. Prin acest eveniment, *Smart Alliance* își consolidează poziția

de furnizor de servicii de digitalizare la nivel regional și internațional - a declarat Florian Simionescu, membru fondator al *Smart Alliance*, președinte *Integrisoft Solutions*.

Sunt entuziasmată de succesul acestui eveniment, care a reprezentat o modalitate rapidă și ușoară de a ne prezenta firmele unor parteneri noi sau unor piețe noi. Ne așteptăm la o creștere a ratei de succes a acestui tip de evenimente, întrucât antreprenorii români încă trebuie să se familiarizeze cu folosirea pe larg a acestui instrument pentru creșterea afacerilor – a declarat doamna Emanuela Modoran, inițiator și Coordonator Executiv al *Smart eHUB*.

Am avut posibilitatea de a prezenta și discuta oportunitățile de dezvoltare ale unor proiecte și parteneriate noi pentru membrii clusterului *ELINCLUS*. Totodată, faptul că programul întâlnirilor a fost foarte eficient prestabil, mi-a permis să particip la câteva cursuri la Universitate și să mă întorc pentru a participa și la alte întâlniri – a declarat dr. ing. Bogdan Mihăilescu, manager *ELINCLUS Cluster*.

Misiunea Centrului de inovare *Smart eHUB* este de a furniza servicii digitale în special companiilor din sectorul privat, dar și către sectorul public, fiind capabil să ofere cea mai bună expertiză și cele mai bune competențe în domeniul tehnologiilor necesare transformării digitale, cum ar fi: servicii de fabricație electronică, proiectare pentru fabricație, servicii digitale de externalizare, procesare de date, IoT, IloT, Industry 4.0, M2M, inteligență artificială, robotică, servicii de cloud, smart manufacturing, tehnologii laser, printare 3D, blockchain, GIS, etc.

Smart eHUB se adresează problemelor privind digitalizarea regională prin furnizarea de servicii personalizate IMM-urilor din regiune. Coordonatorii dețin cele mai bune competențe pentru a oferi soluții de digitalizare către ecosistemul regional care nu are o percepție foarte clară asupra beneficiilor aduse de digitalizare. Într-un context inovativ regional modest față de restul Europei, *Smart eHUB* vine ca o soluție eficientă în deschiderea companiilor spre digitalizare.

USH Pro Business și *Shanghai University of International Business and Economics* organizează **miercuri, 23 octombrie 2019, începând cu ora 10, seminarul**

**România pentru
mediul de afaceri chinez**

România a fost întotdeauna un participant și promotor important al cooperării dintre China și Europa Centrală și de Est. Participanții la seminarul *Romania for the Chinese business environment* vor avea ocazia să beneficieze de contribuția cercetării academice pentru îmbunătățirea modelului de afaceri, fie în calitate de companie chineză în România, fie în calitate de companie românească în China. Cu această ocazie, va fi lansat ghidul *Romania for the Chinese Business Environment*, ghid care se adresează mediului de afaceri chinez.

Agenda: • Perspectivele evoluției economice românești • Interesul Chinei în dezvoltarea afacerilor • Evoluția relației România-China în contextul inițiativei chineze 16+1 • Șansele produselor românești pe piețele chineze • Prezentarea ghidului *Romania for the Chinese Business Environment* • Oportunități de cooperare.

Evenimentul va avea loc la sediul *USH Pro Business*, str. Nicolae Iorga nr. 34-36, etaj 1, sector 1, București (fosta Ambasadă a Canadei/zona Piața Romană).

Pentru informații suplimentare accesați www.ushprobusiness.ro

USH PRO BUSINESS

USH PRO BUSINESS – EVENIMENTE, COMUNICARE ȘI INTERNAȚIONALIZARE

• Str. Nicolae Iorga nr. 34-36, București, sector 1 • Tel: +40 216 500 014 • E-mail: office@ushprobusiness.ro • www.ushprobusiness.ro

Opinia
națională

ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,

interioare 168 și 143

e-mail: opinia@spiruharet.ro

REDAȚIA:

Mioara Vergu-Iordache, Ciprian C. Vasilescu
Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP)

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației

Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

ISO 9001 certificat nr. 639C

Lect. univ.dr. Simona MARICA, decanul Facultății de Psihologie și Științele Educației:

Cunoștințele teoretice trebuie împletite cu abilități practice, altfel vor rămâne pure abstracțiuni

Stimată doamnă decan, se spune despre Psihologie că este o știință care nu te lasă să te plictisești. Dar conducerea unei facultăți de psihologie vă lasă să vă plictisiți?

Pentru decanul unei facultăți cu peste 1400 de studenți, cu două specializări, trei forme de învățământ (zi, frecvență redusă și învățământ la distanță) la licență și două Programe de master, realitatea este oricum, numai plictisitoare nu. Când acest decan este și profesor și psiholog, lucrurile se complică, dar, în același timp, din fericire, cele trei roluri se completează și sprijină reciproc: pot fi decan pentru că sunt profesor de peste 20 de ani și știu ce presupune activitatea didactică, am o echipă de conducere și un colectiv de profesori extraordinari, pe care mă bazez și cu care colaborez de multă vreme.

În același timp, faptul că sunt psiholog mă ajută și la catedră, mă ajută să-mi înțeleg studenții, să știu pe ce „butoane” să apăs pentru ca ei să performeze, dar și să îmi manageriez facultatea, să cunosc și să respect nevoile echipei mele. Acolo unde oamenii simt încredere și respect față de munca și valorile lor, acolo unde climatul este bun, relațiile interumane armonioase, acolo vor fi și rezultate.

Care sunt noutățile anului universitar care a început?

În primul rând, trebuie să vă mărturisesc că sunt mândră de faptul că în timp ce alte facultăți (private, dar și de stat) își închid porțile din lipsă de studenți, pentru trei dintre Programele noastre de licență locurile s-au ocupat încă din prima etapă de admitere. Apoi, în septembrie, am făcut un adevărat tur de forță, 3 zile de interviuri în care am selectat candidați valoroși pentru ciclul masteral, având în vedere faptul că la Programul de Psihologie Clinică și Intervenție Psihologică am avut 75 de locuri și 177 de candidați înscriși.

În aceste condiții, primul proiect pe care-l avem este ca, odată cu recreditarea domeniului masteral Psihologie să solicităm suplimentarea numărului de locuri și autorizarea a încă un Program masteral.

Apoi, un mai vechi vis al meu, care pare că prinde contur, este acela de a avea o clinică universitară de psihologie. Avem în facultate atâția clinicieni și psihoterapeuți valoroși, încât ar fi păcat ca ei să nu îndrume studenții și practic, nu doar de la catedră.

Cum apreciați receptivitatea actualei generații de studenți ai Facultății de Psihologie și Științele Educației a Universității Spiru Haret, în contextul societății informaționale?

Există o adevărată „foame” de psihologie în ultimii ani, dar nu știu dacă acest fapt se datorează societății informaționale. S-ar putea să fie unul dintre factori, în sensul în care tehnologia, care pare că simplifică viața, ne face, în fapt, să fim mereu conectați la sarcini, permanent presați de termene, cu liste de obiective în față. Viața în societatea informațională nu e mai simplă, ci mult mai complicată și generatoare de stress și alienare. De aceea, mulți dintre studenții noștri vin să caute acea privire spre interior și conectare la sine, care le lipsește, vin să își îmbunătățească, întrucâtva, calitatea vieții și să învețe cum să facă asta și pentru cei care le vor deveni clienți sau pacienți.

Strict din punctul de vedere al profesorului, aș spune că, paradoxal, tehnologia strică, dacă nu o folosești ca pe un instrument. Țin minte dintr-un interviu dat de un fost ministru al Învățământului, psihologul și profesorul Mircea Mică, că el spunea „Orice instrument ne abilitază pe ceva și ne debilitază pe altceva”. Când informația este prea accesibilă, ne lenevim. Punem calculatorul să facă, în locul nostru, o serie de operații, dar nu ne oprim aici. Îi cerem să facă și chestiuni pe care ar trebui ca mintea noastră să le conceapă. Așa s-a format cultura referatelor/disertațiilor/tezilor de doctorat de tip copy – paste, chestiune pe care noi încercăm să o descurajăm și pentru asta e nevoie să le creăm alte competențe și abilități – gândire critică, deschidere spre puncte de vedere alternative, creativitate.

În opinia dumneavoastră, care este cea mai bună metodă de a-i determina pe studenții Facultății de Psihologie și Științele Educației a Universității Spiru Haret să studieze temeinic, să înțeleagă și să exploreze natura comportamentului uman: contactul interpersonal sau angrenarea în proiecte punctuale?

După mine, ambele contează. Astfel, noi avem o listă lungă de parteneri – asociații, fundații, ONG, clinici și spitale, cabinete, DGASPC, școli și grădinițe, unde studenții și masteranzii noștri fac practică. Aceasta nu este o activitate formală, ci una extrem de riguroasă, supravegheată de un cadru didactic de la

noi și de unul din partea partenerului. Acolo, pe teren, ei deprind abilitățile necesare spre a face față cu succes în viața profesională, după ce-și vor fi încheiat cursul academic. Tot acolo se deprinde o etică a muncii, un tip de disciplină despre care nu poți doar învăța, ci pe care trebuie să o trăiești. La fel și raportarea la om. Oricât i-aș povesti la cursuri studentului despre interviul clinic, de exemplu, până nu va lua el acest interviu sau măcar nu va asista un psiholog cu experiență, degeaba citește despre asta.

Cunoștințele teoretice trebuie împletite cu abilități practice, altfel vor rămâne pure abstracțiuni. Nimeni nu-ți va cere, în cabinet sau clinică, să-i dai trei definiții ale personalității, dar va trebui să fii capabil să faci profilul de personalitate, să înțelegi vulnerabilitățile și punctele forte ale celui din fața ta, pentru a putea să pui la punct un plan de intervenție eficient. Toate abilitățile acestea se rafinează prin contact interpersonal.

Sunteți de acord cu existența „regului uman” sau credeți că omul este un animal care creează și întreține, prin compromis, iluzia unei societăți civilizate?

Eu știu că noi facem parte din regnul animal. Omul are, în continuare, instincte și e bine și sănătos să le aibă. Societatea doar civilizează modul în care viața instinctuală se exprimă, și bine face! Sigur că există o doză de compromis între ceea ce instinctul îți dictează să faci și dresajul pe care societatea l-a instituit de milenii, dar e firesc să fie așa. E bine să îți fie foame și sete, că altfel ai neglija aspectele acestea și ai muri. Nu e bine să mănânci oricât, oriunde și oricum. Aici societatea impune reguli, iar regulile nu sunt neapărat scrise, ele apărând și păstrându-se în timp, tocmai pentru că s-au dovedit utile. E bine să ai instinct sexual sănătos, pentru că altfel nu ne-am mai reproduce, dar nu înseamnă, din nou, că poți să îți permiți orice. Opoziția natură – cultură mi se pare falsă. Suntem creații naturale și produse ale culturii deopotrivă.

Ați putea recomanda studenților dumneavoastră o carte, pe care o considerați de căpătâi pentru domeniul Psihologiei?

Aș putea recomanda mai multe, dar una care mi-a marcat mie studenția, înțelegerea domeniului pe care îl studiam, la care revin frecvent și din care încă citez studenților mei este *Structura și dezvoltarea personalității*, a lui W.G. Allport. De altfel, ea face parte din bibliografia disciplinei *Psihologia Personalității*, disciplină studiată în anul II, atât de către psihologi, cât și de către studenții de la Științele Educației.

În afara literaturii de specialitate, însă, eu le spun mereu studenților să citească marea literatură. Un bun psiholog este un bun observator, ori eu nu cunosc mai fini observatori ai mișcărilor sufletului uman ca scriitorii. Luați persoana Anna Karenina, ori pe Madame Bovary – câtă finețe a analizei psihologice! Sigur, nu este știință, dar, să fim sinceri, rareori putem recurge la enunțuri generale în psihologie, deci eu mă cam îndoiesc de statutul științific al disciplinei noastre.

Psihologia este mai aproape de medicină sau de filosofie? Există abordări comune cu Sociologia?

Psihologia este și filosofie, pentru că sunt întrebări legate de sens, de locul nostru în lume, de valori, întrebări pe care nu le putem ocoli. Deci, facem și filosofie. Sunt, însă, și aspecte ce țin de determinarea noastră biologică. Lucrăm cu tablouri clinice, diagnostic, simptome și sindroame, psihopatologie. Masteranzii noștri fac practică în spitale și clinici de psihiatrie. Trebuie să aibă un limbaj comun cu medicii.

Îmbolnăvirea sufletului este, însă, o chestiune mult mai sensibilă, mai greu de surprins, de cuantificat, de înțeles decât îmbolnăvirea trupului. Suferința psihică – spunea profesorul Florin Tudose – nu e vizibilă, precum o plagă. Nu avem instrumente performante și investigații paraclinice spre a pune diagnostic de certitudine, nu putem ști cu exactitate ce anume din istoria de viață a pacientului e relevant sau ce trigger din contextul actual a determinat patologia. Armele noastre rămân observația și interviul clinic. Da, și testele psihologice, într-o anumită măsură. Personal, nu m-au convins decât testele neuropsihologice, dar asta este o altă discuție.

În ceea ce privește *Sociologia*, nu doar că avem abordări comune, dar nu putem face abstracție de faptul că devenim oameni doar în și prin social. Ceilalți sunt oglinda care ne reflectă și cu ajutorul căreia ne constituim imaginea de sine. Grupul de apartenență este cel căruia îi datorăm extrem de mult, de la achiziția limbajului, la comportamente adecvate în interacțiunile sociale, de la obiceiuri, la valori. Ne naștem într-o familie aparținând unei anumite colectivități organizată social, guvernată de regulile acestei comunități, aflată pe o anumită poziție într-o ierarhie; această colectivitate, se află la rândul ei pe o anumită treaptă de dezvoltare, aparține unui anumit timp istoric și unui anume spațiu geografic și cultural. Imediat după naștere, potențialitățile psihologice ale individului se dezvoltă și șlefuiască într-un anumit fel, sub influența socialului care oferă norme și modele de comportament, modalități de acțiune și moduri de gândire. Putem afirma, deci, că

nu există nimic în psihic care să nu fie condiționat măcar (dacă nu determinat) sociocultural.

Care sunt calitățile și aptitudinile care caracterizează un bun psiholog? Dar un bun educator? Cum transmiteți studenților Facultății de Psihologie și Științele Educației a Universității Spiru Haret acest mesaj?

O să încep cu sfârșitul întrebării. Sper că le transmitem acest mesaj prin tot ceea ce suntem și tot ceea ce facem noi, profesorii lor. Relațiile dintre noi și studenți sunt calde, apropiate, informalul predomină și atunci ei ne iau ca modele și repere valorice și de comportament.

După mine, asta este principala misiune a unui profesor – să inspire, să motiveze, nu doar să transmită niște cunoștințe (care, în actuala epocă se și perimează foarte rapid). De aceea, mai important este să-i dezvolt raționamentul clinic, decât să-i cer să îmi repete, pe dinafară, o clasificare.

Pentru psihologi, esențială mi se pare o înțelegere cât mai profundă a existenței, cu tot ceea ce presupune ea – speranță și suferință, valoare dar și compromisuri, momente de înălțare sufletească, dar și rutină, mundan.. aș vrea un psiholog cu o vastă cultură generală și cu un soi de înțelepciune care să-i permită să spună „Nimic de ce e omenesc nu mi-e străin” (și nu mă sperie). Apoi, spiritul de observație deja menționat. Am nevoie de un fin observator și analist al dinamicii sufletești și nu de cineva care încearcă să îngheșue realitatea în niște algoritmi. E nevoie de oameni care să știe să asculte, să comunice, să fie empatici – să poată înțelege suferința celuilalt, să se poată pune în pantofii lui și nu să le predice de la înălțimea statutului de specialist niște moduri ideale de a fi și de a reacționa.

De la cei care se pregătesc să fie dascăli aștept o cunoaștere profundă a stadiilor de dezvoltare, a modului în care te poți adresa cu succes fiecărei vârste și fiecărui ritm de învățare și dezvoltare. Vreau un profesor pasionat, care știe că fiecare copil este unic și că dacă găsești acel ceva care să-l intereseze, poți construi în jurul acestui punct focal. Nu suntem croiți să excelăm în toate, dar cu siguranță, fiecare dintre noi are un mănunchi de aptitudini, abilități etc care pot fi exploatate, astfel încât el să devină un adult funcțional, adaptat, pasionat de ceea ce face, util societății și – foarte probabil – fericit.

De aceea, și de la viitorii dascăli cer calități empatice și multă, multă creativitate în predare.

În ce măsură studiul proceselor psihice ajută dezvoltarea societății umane, prin definirea și explicarea emoțiilor, comportamentelor, conduitei?

Studiul psihologiei este util oricărui domeniu. A-l înțelege pe celălalt, a ști să te raportezi la el, a încerca să construiești punți și nu să dărâmi, a putea coopera și nu a te pune mereu pe poziții de superioritate, a fi smerit (în sens laic) înțelegându-ți locul tău de ființă limitată (ca posibilități de funcționare și ca orizont de timp) sunt chestiuni care țin de psihologie și pe care le poți utiliza în orice domeniu. Indiferent că ești avocat ori economist, că ești managerul unei mari corporații ori maistrul unei mici echipe, că ești medic ori arhitect, înțelegerea omului care îți este client, pacient, subordonat, oponent etc. este esențială.

Apoi, cunoașterea propriului mod de funcționare, contactul cu tine însuși (pare de la sine înțeles, dar sunt foarte mulți cei care pierd acest contact), cunoașterea limitelor, dar și a ceea ce îți cade bine, și se potrivește, posibilitatea de a-ți conține și regla emoțiile, toate acestea ne fac niște oameni mai buni, mai eficienți, mai satisfăcuți de propria viață. Fiind astfel, suntem și mai buni, mai armonioși.

Cu siguranță, o societate alcătuită din indivizi echilibrați, cooperanți, toleranți, aflați în armonie cu ei înșiși, ar fi una mai bună.

Cum ați defini omul de astăzi: mai reflexiv sau subjugat de îndeplinirea criteriilor unei vieți împlinite material?

Evident, cu mult mai puțin timp de reflexie. Atât de multe ni se cer, viteza de reacție trebuie să fie așa de mare, presiunea de a performa, competiția exagerată – și nu cu tine, cu celălalt – nevoia de a etala însemnele statutului, forma care contează mai mult decât conținutul, toate acestea ne îndepărtează de reflexivitate, care cere timp, liniște, o doză de serenitate care ne-a fost răpită.

Nu disprețuiesc factorul material, aș fi ipocrită să o fac. Important este, de fapt, echilibrul. În toate. Între necesitățile materiale și cele spirituale, între odihnă și efort, între a te duce spre lume și a sta, în liniște, cu tine.

O viață împlinită material ar fi o bună premisă pentru a-ți permite să faci ceea ce îți dă sens. Dacă însă, undeva pe parcurs, ai uitat de tine și doar acumulezi, acumulezi, nu mai știi de ce, știi doar că trebuie să o faci, atunci te-ai pierdut. Pierderea contactului cu tine, cu sensul personal este, din păcate, generatoare de patologie.

Vă mulțumesc!

Dragoș CIOCĂZAN

HORIZON 2020
SME INSTRUMENT

SME INSTRUMENT MASTERCLASS

• *USH Pro Business* și *APPLIED RESEARCH SOLUTIONS-ARS* vă invită să participați la cursul *SME INSTRUMENT MASTERCLASS*

Orizont 2020 este cel mai mare program de cercetare și inovare al Uniunii Europene, cu fonduri de aproape 80 de miliarde de euro disponibile pe parcursul a 7 ani (2014-2020), pe lângă investițiile private. O parte a programului *Orizont 2020* este instrumentul IMM-urilor.

Acest curs unic de formare permite organizațiilor să înțeleagă mai bine programul și să beneficieze de diversele oportunități de finanțare europene adecvate pentru IMM-uri.

Cursul este conceput pentru a oferi participanților abilități și cunoștințe necesare pentru a realiza propuneri de înaltă calitate și succes pentru *Etapa 2*, cu opțiune de finanțare de până la 2,5 milioane euro și opțiune de finanțare mixtă de până la 15 milioane de euro.

Instrumentul IMM face parte din programul *Orizont 2020*, cel mai mare sistem de finanțare pentru cercetare și inovare din lume.

Companiile sunt invitate să prezinte propuneri în care costurile activităților de inovare și chiar precomercializare sunt acoperite în proporție de 70%:

• *Etapa 2* (subvenție de până la 2,5 milioane EUR), facilitată de finanțare: testare, optimizare, validare, demonstrație la scară largă a unui produs inovator, proces sau serviciu inovator cuprins între TRL 6 și TRL 8

• *Etapa 2* (finanțare de până la 2,5 milioane EUR + finanțare în capitaluri de 15 milioane EUR), facilitată de finanțare mixtă pentru proiectele TRL 6 - TRL 8 + TRL 9 și comercializarea pe scară largă

SME INSTRUMENT MASTERCLASS va fi un eveniment de o zi și va fi dedicat IMM-urilor inovatoare care lucrează la tehnologii cu un potențial revoluționar, care ar putea schimba sau deschide noi piețe europene.

AGENDĂ EVENIMENT:

• Cele mai importante aspecte ale modelelor propuse
• Exemple câștigătoare de propuneri pentru *Etapa 2*
• Perspectiva evaluatorilor asupra a ce este bine de făcut (DOs) și ce nu (DONTs)

• Modele de maximizare a șanselor de succes
• Privire de ansamblu asupra feedback-ului raportului Comisiei Europene.

Evenimentele vor avea loc la adresele de mai jos conform datelor stabilite:

• **29 octombrie 2019**, la sediul *PRODINF Software*, str. Republicii nr 75, Pitești, Argeș

• **30 octombrie 2019**, la sediul *USH Pro Business - Craiova*, str. Vasile Conta nr 4, Craiova (Facultatea de Științe Juridice, Economice și Administrative)

• **31 octombrie 2019**, la sediul *USH Pro Business - București*, str. Nicolae Iorga nr 34-36, etaj 1, sector 1

Pentru informații suplimentare consultați <http://www.ushprobusiness.ro>

PREUNIVERSITARIA

Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu

Strada Arhitect Ion Mincu nr.10, București, 011358
Telefon: 021 2226670

În București și în țară există foarte multe licee de prestigiu. Unele dintre acestea au fost transformate în colegii, spre sfârșitul anilor '90. Parte din ele fiindcă au și gimnaziu. Unele foarte vechi, de peste un secol, se mândresc cu profesori excepționali, cu o anumită continuitate a tradiției. Altele, mai noi, se bucură de aprecierea elevilor datorită metodelor educative moderne. Un lucru însă este cert. Dacă ești sigur că viitorul tău va avea legătură cu matematica și informatica te vei îndrepta spre Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu din București. Am auzit de atâtea ori despre acesta că este lider în învățământul pre-universitar la profilul real, încât am pornit spre inima verde a orașului, respectiv spre Parcul Kiseleff. În proximitatea acestuia se află o clădire istorică proiectată de marele arhitect Ion Mincu. O bijuterie arhitectonică, situată pe strada care poartă și ea numele arhitectului, la numărul 10. Construcția se impune prin dimensiuni monumentale. Este concepută într-un veritabil stil românesc, amintind de liniile de forță ale arhitecturii începutului de secol XX. Istoria de aici vorbește de tradiția gimnaziilor din perioada amintită, respectiv, a Gimnaziului Ion Heliade Rădulescu. În 1928, sub incidența Legii învățământului din 1924, instituția se reorganizează și astfel apare Liceul Teoretic de Fete. Apoi clădirea adăpostește, pentru o scurtă perioadă de timp, sediul Crucii Roșii. În 1973, instituția de învățământ se va numi Liceul de Informatică Petru Groza, pentru ca patru ani mai târziu să se renunțe la acest nume și să se redenumescă: Liceul de Matematică-Fizică nr. 1. Anul 1991 aduce reconfigurarea instituției. Va lua numele de Liceul de Informatică, sub care va funcționa până

în până în 1997. De 22 de ani, instituția poartă numele de Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu și a devenit o marcă a excelenței în învățământul preuniversitar.

În sprijinul celor consemnate de mine, dar și cu multe completări, a venit domnul profesor de limba franceză Octavian Iosif, directorul adjunct al colegiului:

În țară sunt foarte puține licee care au în titlulură cuvântul informatică. Elevii noștri se îndreaptă către acest domeniu, apoi, după absolvire, merg către facultățile de matematică sau de informatică. O mare parte a absolvenților Colegiului Național de Informatică Tudor Vianu ajung în străinătate, la universități renumite, precum Oxford, sau la facultăți specializate, care merg pe computer science, robotică etc. Ei intră în liceu foarte bine pregătiți, iar pregătirea continuă la standarde înalte. Ultima medie de intrare în clasa a IX-a a fost anul acesta 9.68. Este adevărat că la Colegiul Național Sf. Sava s-a intrat cu o medie mai mare, dar media de admitere nu este singurul criteriu pentru a stabili care este cel mai bun colegiu din România. Se fac niște statistici mult mai serioase decât ultima medie de admitere la liceu; introducem media de la Bacalaureat, numărul de elevi care au promovat Bacalaureatul, numărul

celor care au obținut media 10. Noi am avut șase sau șapte absolvenți care au obținut media 10 la Bacalaureat, ceea ce este foarte bine. Apoi participările la concursuri internaționale, olimpiade și multe altele. Dacă facem o statistică completă, s-ar putea să ieșim drept liceul cel mai bun din România. Poate!

Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu are de foarte mulți ani doar secție de real, matematică-informatică, cu 9 clase pe nivel. Anul școlar 2019-2020, pentru a IX-a, are numai clase de matematică-informatică, intensiv informatică, cu excepția unei clase, care este de matematică-informatică bilingv-germană.

Reporter: Care sunt caracteristicile clasei de matematică-informatică bilingv-germană?

Prof. Octavian Iosif: La această clasă se studiază numai în română și germană. Elevii de aici fac germana la un nivel intensiv. Au șase ore pe săptămână de limba germană, cultură germană, istoria și geografia Germaniei. Evident, pot face ca a doua limbă străină, engleză sau franceză. La această clasă se predă informatica, căci acesta este specificul liceului, dar nu la nivel intensiv, ca la celelalte opt clase. Este foarte căutată clasa de matematică-informatică bilingv-germană. Ca să nu mai vorbesc de gimnaziu. Anul acesta am făcut doar o clasă de a V-a, la anul o să avem două, pentru care avem dreptul să organizăm concurs de admitere. Acum, pe 30 de locuri s-au bătut în jur de 200 de candidați. Elevii vin pentru informatică intensiv, dar nu numai. O să vă mire când o să aflați că elevii noștri sunt implicați în tot felul de activități școlare și extrașcolare. Avem participări la concursuri și olimpiade care implică materii umaniste. Apoi în zona de extrașcolar – trupă de music hall, acțiuni de voluntariat – mai ales în zona de reciclare. Elevii sunt foarte interesați de aceste acțiuni, fiindcă după terminarea liceului merg în străinătate pentru a continua studiile și acolo se cere, în CV, să fi făcut voluntariat în anii liceului. Au o cultură a voluntariatului, care se reflectă în tot ce fac. De acțiuni caritabile în preajma sărbătorilor, nu mai vorbesc. Însă aici mă refer la voluntariat internațional. De exemplu, pe 9 octombrie, am derulat Romanian Master of Informatics, un concurs ce se află în custodia Ministerului Educației Naționale, iar Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu este responsabil pentru organizarea lui. Noi, cadrele

didactice, nu putem face față singuri la nivelul la care este concursul, fiind unul internațional, pentru care vin delegații din foarte multe țări. Și atunci apelăm la elevi, care fac pe gazdele în acțiuni de voluntariat. Ei conduc delegațiile, le arată orașul, încercă să îi familiarizeze pe străini cu tot ce înseamnă cultura noastră. Îi conduc la locul concursului și la locurile de cazare. Fără ei nu s-ar putea desfășura concursul.

Reporter: Mai aveți și alte tradiții ale concursurilor internaționale, în afară de organizarea Romanian Master of Informatics?

Prof. Octavian Iosif: Da. De fapt noi am început să organizăm concursuri internaționale în urmă cu mai bine de un deceniu, cu Romanian Master of Mathematics. Cred că suntem singurul liceu care derulează un concurs internațional asemănător Olimpiadei Internaționale de Matematică. Și nu este puțin lucru. Adică o țară organizează olimpiada și noi, doar un liceu, un concurs internațional. Evident, cu ajutorul primăriei și al sponsorilor.

Reporter: Am aflat că și Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu a fost selectat, alături de alte două licee, pentru opționalul de imprimare 3D. Despre ce este vorba?

Prof. Octavian Iosif: Sunt bucuros că am fost selectați și noi pentru acest opțional, dar nu pot să vă răspund foarte exact în ce constă opționalul, eu fiind profesor de limba franceză. Imprimanta există, este accesibilă elevilor. Colegii mei profesori de matematică și informatică știu mai multe despre proiectarea 3D. Eu pot să vă zic că vorbim la acest moment de o revoluție a tehnologiei, iar elevii noștri au primit foarte bine opționalul.

Reporter: Ce înseamnă 2019 pentru elevii Colegiului Național de Informatică Tudor Vianu din București, ca feedback prin ochii profesorilor?

Prof. Octavian Iosif: Dacă vă referiți la noua generație, la cei de clasa a IX-a față de cei de a XII-a, evident, există mari diferențe. Chiar vorbeam de curând cu o fostă elevă a colegiului, care a terminat acum doi ani. Acum este studentă la regie de teatru, dar spunea că a observat atunci când încă mai era eleva noastră, că între ei și cei de dinainte sunt decalaje mari. Există și în prezent diferențe de mentalitate, de interes, dar asta nu înseamnă că sunt niște generații mai puțin pregătite față

de cele de dinainte. Pe anumite domenii se descurcă mai bine. Față de acum 17 ani, când eu am venit la acest liceu și mi-am început cariera didactică, s-au schimbat foarte mult lucrurile. Tehnologia este alta, oportunitățile pentru angajare mai mari și chiar putem vorbi despre un spirit enciclopedist al actualilor elevi. Un interes pentru aproape toate materiile care se predau în liceu. Să nu uităm că, cel puțin statistic, în România predomină profilul real și, cu toate acestea, absolvenții se îndreaptă spre cele mai diferite cariere, așa cum am amintit de fosta noastră elevă, care acum este la Regie – teatru.

Cosmin OBOREANU

Elevi din Ilfov pentru Patrimoniul Cultural 2019 – excursie la Horezu

George V. GRIGORE

Școala de la Piscu este un loc, o stare de spirit și o provocare pentru oricine dorește să simtă frumusețea patrimoniului cultural românesc și să se familiarizeze cu valorile acestuia. S-a născut din proiectele Asociației Gaspar, Baltasar & Melchior, ONG cu misiune cultural educativă, care lucrează din anul 2006 în satul Piscu/Ilfov, fostă vatră de olari. Țelul ce se dorește atins este să contribuie la formarea unor generații mai conștiente de moștenirea noastră culturală și mai atașate de acest frumos martor al istoriei, prin organizarea de ateliere, tabere de creație, școli de vară, întâlniri, cărți despre patrimoniul cultural pe înțelesul tuturor, o școală primară cu specific de patrimoniu, cercetare antropologică, platformă culturală online. Și toate acestea vor avea loc deoarece, pentru a putea supraviețui, patrimoniul cultural are nevoie de dragoste!

Proiectul Elevi din Ilfov pentru Patrimoniul Cultural este inițiat de Școala de la Piscu, realizat în parteneriat cu Centrul Cultural Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov și Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, sub patronajul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO și finanțat de Centrul Cultural Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov/Consiliul Județean Ilfov.

130 de elevi din județul Ilfov au participat la ultima etapă a proiectului Elevi din Ilfov pentru Patrimoniul Cultural, desfășurată la Școala de la Piscu. Copiii au participat la un concurs de cunoștințe despre patrimoniul cultural din România și din Ilfov și la ateliere de meșteșug. 13 echipe au reprezentat școli din Voluntari, Afumați, Dobroești, Jilava, Ciolpani, Brănești, Moara Vlăsiei, Chitila, Buftea, Peris, Ciorogârla, Gruiu și Pantelimon.

Echipa de elevi din Moara Vlăsiei, alături de profesorul Ștefan Uțoi, a fost declarată câștigătoare a concursului de cunoștințe, gândire și cercetare despre patrimoniul cultural. Cea mai mare medie, cele mai multe compuneri la subiect, cea mai completă mapă de cercetare, cel mai bun punctaj (20/20) și cea mai bună compunere - Silviu Ștefan, elev în clasa a VII-a. Tot pe podium au urcat echipele de la Chitila și Ciolpani. Sincere felicitări au fost transmise câștigătorilor și tuturor copiilor și profesorilor participanți!

În zilele de 4-5 octombrie, s-a desfășurat excursia de documentare în județul Vâlcea, oferită ca premiu elevilor din primele trei echipe câștigătoare la concursul de cunoștințe, gândire și implicare pentru Patrimoniul Cultural. Astfel, 30 de elevi de la Moara Vlăsiei, Chitila și Ciolpani au descoperit Muzeul de Istorie Alexandru Sacerdoțeanu din Râmnicu Vâlcea, Culele de la Măldărești, gospodăria-atelier a familiei Dumitru și Ioana Mischiu de la Olari/Horezu, Mănăstirea Hurezi cu schiturile sale și Salina de la Ocelele Mari. Chiar dacă au prins primul val de frig, iar soarele nu i-a salutat decât la Mănăstirea Hurezi, zilele au fost pline, cu obiective diverse, atractive pentru copii și relevante pentru bogăția și spectaculozitatea patrimoniului cultural din Vâlcea.

Acum se va intra în ultima etapă a proiectului, aceea de elaborare a caietului de proiect și a festivității de final, care va avea loc vineri, 15 noiembrie, la Buftea, în prima parte a zilei, și la care vă invităm și vă rugăm să participați. Despre toate etapele proiectului, cu gânduri ale participanților, veți afla din caietul de proiect, aflat acum în lucru. Până atunci, să le urăm spor și numai bine! Calde mulțumiri profesorilor îndrumători pentru frumoasa colaborare. Felicitări tuturor celor implicați!

VITRALII

Despre gândirea duplicitară s-au scris milioane de pagini în ultimii ani. Ipocrizia, până la un punct amuzantă, a unor cărturari autohtoni nu ar fi decât un spectacol de operă destul de nostim, dacă nu ar fi în permanentă dublat de o ciudată amnezie selectivă. Câteva vorbe alese cu grijă din Dicționarul explicativ al limbii române, de obicei neologisme sau termeni rari, care sună ciudat, vor întocmi un alibi solid împotriva oricărei acuzații de colaboraționism, delatție sau trădare. Neofitii privesc cu smerenie către creatorii noii religii a compromisului ascuns în spatele cuvintelor cu înțeles ceșos pentru ei. Iar arma finală are un efect copleșitor: pronunția trebuie să fie ușor uvulară pentru a accentua greutatea frazelor rostite cu ochii dați peste cap. Așa am ajuns să trăim în paradoxul orwellian al unei lumi oximoronice, de tipul „libertatea înseamnă sclavie”, convinși că a fi liber înseamnă că îți poți permite chiar orice. Efectul este o monstruoasă distanțare de

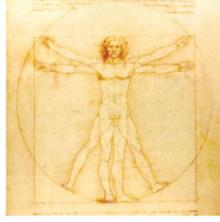
Unde e carte multă...

realitate, o exacerbare a dublei măsuri. Vedem intelectuali vituperând personalități care mai scapă câte un dezacord în discursul public, însă repetă luni în șir, cu voluptate, fără să roșească măcar, un slogan de mândan, la limita pornografiei, împrumutat din lexicul unor conaționali ai noștri mai speciali. Și se mândresc cu asta, pozează în fața pancartelor și umplu spațiul virtual de socializare cu texte și mai tenebroase.

Deși nimeni nu le-a cerut și nu le va cere niciodată socoteală pentru ce gândesc sau aștern pe hârtie, ei, învățați, simt nevoia propagării adevărului pe jumătate. Pentru că minciuna rostită la infinit este asimilată realității. Adică răul cel mare s-a produs deja și otrăvește generația actuală, care nu are un bagaj temeinic de cunoștințe necesar abordării selective a realităților. Iar menirea istorică a intelectualului este ridicarea spirituală a nației din care s-a născut, al cărei produs cultural va rămâne oricât de mult s-ar strădui să pară altceva. Și dacă acest țel nu este atins, intrarea în universalitate va avea loc pe ușa din dos, pe acolo pe unde intră direct în notele de subsol semidoctii istoriei. Delirul propagandistic nu poate fi o cale, ci numai o formă a fariseismului prin care vechile elite încearcă să se metamorfozeze în noua elită a frământatei și pieritoare lumi în care trăim.

Dragoș CIOCĂZAN

Omul Vitruvian poate să fie expus la Luvru

Celebrul *Om Vitruvian* al lui Leonardo da Vinci va fi expus la Paris, în ciuda interdicției de a părăsi Italia. Desenul vechi de 500 de ani urma să fie transportat la Luvru pentru o expoziție care marchează 500 de ani de la moartea lui Da Vinci, însă o instanță italiană a suspendat împrumutul planificat după ce grupul *Italia Nostra* s-a plâns că opera era prea fragilă pentru a fi transportată, potrivit BBC.

Celebrul desen este de obicei păstrat într-o cameră cu climatizare din *Gallerie dell'Accademia* din Veneția. În ciuda faptului că se numără printre cele mai cunoscute lucrări ale lui Da Vinci, există temeri că, deoarece este desenată cu cerneală pe hârtie, aceasta riscă să se deterioreze la expoziție. Miercuri, judecătorii au decis că opera poate fi dusă la Paris în condiții de siguranță.

Civilizația străzii

Mascote

Îmi amintesc ce încântat am fost când, la începutul anilor '90, am văzut primele mascote în mărime naturală pe stradă. Nu rețin la ce făceau reclamă, dar vorbim despre epoca incipientă a publicității în România. Mai țineți minte reclamele la *Jelibon* sau *Tropicana*? De atunci datează pentru mine primele imagini cu mascote la colț de stradă. Anii au trecut și ne-am obișnuit foarte tare cu asemenea apariții. Nimic ciudat, nimic deosebit. Poate doar pentru cei mici. Fericirea din ochii mei de copil s-a transpus peste ani într-o banalitate. Ba mai mult. Imaginea unei mascote îmbracă chipul nefericirii. Un om tânăr în general, fără o sursă de venit, care acceptă să îmbrace timp de câteva ore sau zile un costum ridicol pentru o sumă de bani la

fel de ridicolă. Indiferent că este foarte cald sau foarte frig, job-ul mascotei este să împartă pliante sau produse promoționale. Într-una din zilele trecute, fiul meu mi-a povestit despre băiatul unor cunoștințe, care a ajuns mascotă într-un hipermarket. Până aici nimic deosebit! M-a mirat însă explicația dată de el: *Fiindcă nu a învățat a ajuns să se îmbrace cu acel costum îngrozitor!* Am aprobat și am răs de complezență. Însă am realizat ce diferență uriașă se află între ceea ce se vede și ce se află cu adevărat sub costumul de mascotă. De atunci, de câte ori trage de timp și nu își face temele, îl întreb: *Dorești să ajungi și tu mascotă sau te apuci de învățat?*

Ciprian C. VASILESCU

Invitație la lectură

• Iulian Moreanu,

Am venit să mor lângă tine

Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2018,

colecția *Proză contemporană*, coordonată de Mihai Stan.

Cristian Anghel și Florentine

Iulian Moreanu nu povestește. El trăiește și te ia martor pe tine, cititorule, ca tu să povestești. El îmbracă haina și chipul personajului masculin, Cristian Anghel, care transformă prozele scurte – *În ploaie*, *Amurg*, *Etajul 8*, *Am venit să mor lângă tine*, *Mereu*, *ploaia*, *Sinucigașa ratată* – în capitolele unui roman care promite că va continua. Cât o viață, cât mai

multe vieți, de fapt, pentru că personajul trăiește aici și acum, dar și în mai multe existențe paralele, imaginare. Un volum în căutarea ungherelor eternului feminin. Aici e Florentina.

Cartea te prinde în *ploaie*, o bijuterie cât o respirație între vis, viață și moarte. Un tablou cu îngeri și demoni, cu ieșirea din real pe drumul esenței umane, iubirea, fie ea și ireală, pe poteca spre „dincolo”. Dar personajul mai are multe de trăit.

În următoarea proză, *Amurg*, putem identifica frica de bătrânețe, personajul punându-și speranța în provocarea de sentimente, de trăiri, la limita dintre moral și imoral, dintre vinovat și nevinovat. El nu se lasă dus, el vrea să ducă iubire și trădare – amândouă închipuite – resemnare, revoltă, dezamăgire. Personajul feminin, Florentina, are viața pe care i-o proiectează Cristian, cel care și-o dorește subiect, dar eșuează în a o fetișiza.

La *Etajul 8* se petrece o dramă sau o eliberare, o frântură din viața unui avocat vârstnic speriat de moarte, dar și alte obsesii/mască pentru Cristian Anghel, în căutarea descifrării femininului, care poartă același nume, Florentina. Între o internare și o sinucidere, în „marele spital”, care poate fi o unitate medicală, dar și existența cotidiană, viața are coltoane ce nu se descifrează la prima vedere. Trebuie să fii atunci și acolo. Și peste toate, un gând sau un gest care poate conduce spre iubire. Doar o posibilitate.

Am venit să mor lângă tine, proza care dă titlul volumului este o poveste de iubire. Pur și simplu. Poate pentru că personajul feminin se ține de cuvânt, după ce face, într-un fel, ordine în viața bărbatului, vine să moară lângă el, nu se numește Florentina, ci Lăcrămioara, tot un nume de floare! Dar tristă. Nu, povestea nu este tristă. Este o frumoasă poveste de dragoste care străbate ani, regimuri politice, care nu are nevoie de o permanentă prezență fizică. Este doar iubire, o iubire care nu produce daune.

Mereu, *ploaia*. Un nou personaj feminin Florentina și mugurii unei iubiri creatoare de... creație. Sigur, și un pic de paranormal prevestitor. *Sinucigașa ratată* este tot o Florentina. Și Cristian Anghel tot personajul masculin, care dă de/întră în belea din omenie, din educație, din gentilețe...

Evident, aceasta nu este o cronică și nici povestirea cărții. Sunt doar câteva observații menite să vă invite la lectură și să descoperiți minunate valențe literare.

Mioara VERGU-IORDACHE

JOY of LIFE

• JOY of LIFE: primul concert din stagiunea de jazz de la Sala Radio

Jazz-ul de calitate revine la Sala Radio prin concertele lunare prezentate de Big Band-ul Radio, una dintre orchestrele din România cu cea mai lungă tradiție, dedicată muzicii de divertisment, de la jazz, la pop sau la blues! După ce a fost apreciat la finalul lunii august, pe scena Festivalului Internațional *Cerbul de aur*, Big Band-ul Radio România își redeschide noua stagiune de jazz cu un concert sugestiv intitulat *Joy of Life*.

Joi, 24 octombrie (19.00), formația Radio România,

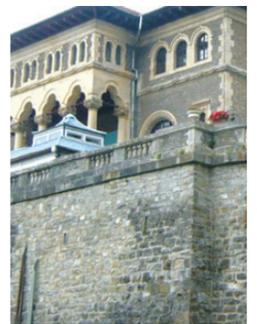

dirijată de compozitorul Ionel Tudor, propune publicului bucureștean un concert extraordinar alături de trioul ce reunește trei mari muzicieni dedicați jazz-ului: Petrică Andrei – pian, Vlad Popescu – baterie și Michael Ackey – contrabas.

Books & Arts:
Arta lecturii
la Castelul
Cantacuzino

• Galeria de Artă a Castelului Cantacuzino aduce la început de toamnă o nouă expoziție, *BOOKS & ARTS*, o expoziție realizată din drag de carte și încurajată de proiectul de lege *Amul Cărții* în România. Opere de artă inspirate din cărți, carte-obiect, cititori imortalizați de pensula artiștilor, reprezentări artistice ale unor povești cunoscute și basme populare, dar și o surpriză din sfera tehnologiei - toate așteaptă să vă inspire, până la 30 martie 2020.

Expoziția a fost organizată de Galeria de Artă a Castelului Cantacuzino, iar lucrările provin de la Muzeul Național al Literaturii Române din București (fiind opere participante în cadrul Bienalei de Carte Bibliofilă și Carte-Obiect, ediția I, București, în perioada 15 ianuarie – 31 martie 2018), lucrări selectate în urma unui concurs de portofolii (cu scopul de a promova artiști contemporani) organizat de Galeria de Artă a Castelului, de la *Renaissance Art Gallery*, dar și de la colecționari privați și artiști. Colecțiile din care

provin lucrările sunt: Colecția Gheorghe Burtea, Colecția Matei Chintilă, Colecția Daniel Crăciun, Colecția Cristian Mareș, Colecția Dorin Mihalache, Colecția Dorin Mihăilescu, Colecția Dodo Sorin, Colecția Boris Paraschivescu, Colecția Puiu K. Patzelt, Colecția Florica și Vasile Petrovici, Colecția George Șerban, Colecția Armand Voicu.

Artele vizuale s-au reunit la Castel pentru a prezenta arta lecturii în cele mai variate medii de expresie artistică: pictură, grafică, sculptură și instalație. Toate acestea le veți întâlni în sălile galeriei, în timp ce ghidul vă va purta printr-o captivantă călătorie în universul cărților, povestită prin intermediul operelor de artă.

Program de vizitare de luni până duminică între orele 10-18 (ultima intrare la 17:05).

Intrarea se face din oră în oră respectiv: 10.05; 11.05; 12.05; 13.05; 14.05; 15.05; 16.05; 17.05.

Invitații în lumea artelor plastice

Homo faber

Titu Răzvan Popa s-a născut pe 23 martie 1970 în București. A absolvit Liceul *Iulia Hașdeu*, din București, secția *Filologie - Istorie*, apoi a urmat cursurile Universității *Gheorghe Cristea*, București - secția: *Tehnică dentară*, între 1992 - 1995. Realizează că, deși are o meserie foarte căutată, pasiunea pentru artă este mai puternică. Urmează, între 2014 și 2017, cursurile Universității Naționale de Artă din București - Secția *Ceramică, Sticlă, Metal*, cu Specializarea: *Ceramică*, apoi, între 2017 și 2019 face studii masterale - specializarea *Metal*. În mai 2017 devine membru al *Asociației Naționale de Bijuterie contemporană*. În prezent, pe lângă numeroase expoziții și proiecte în zona artei plastice, este - Teaching assistant - *Curs de ceară* în cadrul *Assamblage - Școala de bijuterie contemporană*.

Iată ce afirmă marele artist plastic Matei Șerban despre Titu Răzvan Popa: *Este artistul, Homo Faber, care lucrează tot timpul și regretă că viața este prea neîncăpătoare pentru toate artele pe care le iubeste. Deocamdată, pentru el, rămân două: bijuteria și sculptura. Dar observăm în ultimele lucrări că ele se contopesc și se potențează una pe alta, granițele se șterg, bijuteria devine monumentală, iar sculptura prețioasă. Scopul învățării tehnicilor este pentru artist, în general, tocmai acela de a ajunge la naturalețe, în locul în care nu se mai vede efortul facerii, iar lucrarea artistului îți apare ca și cum există din todeauna. Între ideea apărută în mintea artistului și forma finală pe care o vedem nu mai există barierele tehnicii și văzându-l pe Titu Răzvan Popa la lucru, am spune că mai degrabă meditează asupra unor simboluri sau mituri străvechi, ca să găsească forme arhetipale în camera la care puțini artiști au acces. (C.V.)*

Homo faber

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferență!Instrumente Structurale
2014-2020

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020!
Axa Prioritară: Administrație publică și sistem judiciar accesibile și transparente
Denumirea Proiectului: INFOLEX (POCA/491/126354)

Rolul judecătorilor și procurorilor în îndeplinirea actului de justiție (VII)

Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor

Stabilirea drepturilor judecătorilor și procurorilor se face ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea și complexitatea funcției de judecător și procuror, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru aceste funcții și urmărirea garantării independenței și imparțialității acestora.

Judecătorii și procurorii militari sunt militari activi și au toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate.

Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii are dreptul, respectiv obligația ca, la cerere sau din oficiu: a) să aprobe judecătoria împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea; b) să aprobe reputația profesională a judecătorilor; c) să aprobe independența puterii judecătorești.

Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii are dreptul, respectiv obligația ca, la cerere sau din oficiu: a) să aprobe procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta care le-ar putea afecta imparțialitatea sau independența în dispunerea soluțiilor, în conformitate cu Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea; b) să aprobe reputația profesională a procurorilor.

Sesizările privind apărarea independenței autorității judecătorești în ansamblul său se soluționează, la cerere sau din oficiu, de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul fiecărei secții.

Judecătorii și procurorii sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării drepturilor și intereselor lor profesionale, putând face parte din organele de conducere ale acestora.

Judecătorii și procurorii în funcție sau pensionari au dreptul de a li se asigura măsuri speciale de protecție împotriva amenințării, violențelor sau a oricărui fapt care îi pun în pericol pe ei, familiile sau bunurile lor.

Măsurile speciale de protecție, condițiile și modul de realizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii și a Ministerului Afacerilor Interne.

Judecătorii și procurorii, inclusiv cei pensionați, beneficiază de despăgubiri acordate din fondurile bugetare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale Ministerului Justiției, Ministerului Public sau, în cazul procurorilor militari, din fondurile Ministerului Apărării Naționale, în cazul în care viața, sănătatea ori bunurile le sunt afectate în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) al Legii nr. 303/2004 pot fi menținuți în funcție după împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege, până la vârsta de 70 de ani. Până la vârsta de 65 de ani, magistratul poate opta să rămână în funcție, însă după împlinirea acestei vârste, pentru menținerea în activitate este necesar avizul anual al Secției pentru judecători sau, după caz, al Secției pentru procurori.

Reîncadrarea în funcția de judecător, procuror ori magistrat-asistent se face fără concurs de către secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, la instanțele sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea, în cadrul cărora aveau dreptul să funcționeze până la data pensionării și care nu pot funcționa normal din cauza lipsei de personal. În acest caz, numirea în funcția de magistrat-asistent se face de Consiliul Superior al Magistraturii, iar numirea în funcția de judecător sau procuror se face de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Pot fi reîncadrați în funcție, foștii judecători, procurori sau magistrați-asistenți care au fost eliberați din funcție prin pensionare potrivit legii și cu privire la care nu s-a stabilit sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură.

Pe durata îndeplinirii funcției, personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național de Criminologie, Institutul Național de Expertiză Criminalistică și din Institutul Național al Magistraturii este asimilat judecătorilor și procurorilor în ceea ce privește drepturile și îndatoririle, inclusiv susținerea examenului de admitere, evaluarea activității profesionale, susținerea examenului de capacitate și de promovare.

Judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.

Relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință.

Judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora, și să respecte secretul profesional.

Judecătorul este obligat să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor la care a participat, inclusiv după încetarea exercitării funcției.

Judecătorii și procurorii sunt obligați să aibă, în timpul ședințelor de judecată, ținuta vestimentară corespunzătoare instanței la care funcționează.

Ținuta vestimentară se stabilește prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, și se asigură în mod gratuit.

Judecătorii și procurorii sunt obligați să prezinte, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, declarația de avere și declarația de interese.

Răspunderea judecătorilor și procurorilor

Judecătorii și procurorii răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile legii.

Judecătorii și procurorii pot fi percheziționați, reținuți sau arestați numai cu încuviințarea Secției pentru judecători sau, după caz, a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii și procurorii pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori fiind informată de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția.

Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea judecătorilor și procurorilor care, chiar dacă nu mai sunt în funcție, și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență, conform definiției acestora de la art. 99¹ al Legii nr. 303/2004.

Există eroare judiciară atunci când: a) s-a dispus în cadrul procesului efectuarea de acte procesuale cu încălcarea evidentă a dispozițiilor legale de drept material și procesual, prin care au fost încălcate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, producându-se o vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară; b) s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă în mod evident contrară legii sau situației de fapt care rezultă din probele administrate în cauză, prin care au fost afectate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară.

Prin Codul de procedură civilă și Codul de procedură penală, precum și prin alte legi speciale pot fi reglementate ipoteze specifice în care există eroare judiciară.

Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice. Competența soluționării acțiunii civile revine tribunalului în a cărui circumscripție domiciliază reclamantul.

Plata de către stat a sumelor datorate cu titlu de despăgubire se efectuează în termen de maximum un an de la data comunicării hotărârii judecătorești definitive.

În termen de două luni de la comunicarea hotărârii definitive, Ministerul Finanțelor Publice va sesiza Inspekția Judiciară pentru a verifica dacă eroarea judiciară a fost cauzată de judecător sau procuror ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, potrivit procedurii prevăzute la art. 74¹ din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

Statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, va exercita acțiunea în regres împotriva judecătorului sau procurorului dacă, în urma raportului consultativ al Inspekției Judiciare și al propriei evaluări, apreciază că eroarea judiciară a fost cauzată ca urmare a exercitării de către judecător sau procuror a funcției cu rea-credință sau gravă neglijență. Termenul de exercitare a acțiunii în regres este de 6 luni de la data comunicării raportului Inspekției Judiciare.

Competența de soluționare a acțiunii în regres revine, în primă instanță, secției civile a curții de apel de la domiciliul părâtului. În cazul în care judecătorul sau procurorul împotriva căruia se exercită acțiunea în regres își exercită atribuțiile în cadrul acestei curți sau la parchetul de pe lângă aceasta, acțiunea în regres va fi soluționată de o curte de apel învecinată, la alegerea reclamantului.

Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor

Judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

Constituie abateri disciplinare: a) manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu; b) încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii; c) atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței sau al parchetului în care funcționează, inspectorii judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții; d) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu; e) refuzul nejustificat de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces; f) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu; g) nerespectarea de către procuror a dispozițiilor procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea; h) nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile; i) nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, precum și formularea de cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care are ca efect tergiversarea judecării; j) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii, dacă fapta nu constituie infracțiune; k) absența nemotivată de la serviciu, în mod repetat sau care afectează în mod direct activitatea instanței ori a parchetului; l) imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror; m) nerespectarea în mod nejustificat a dispozițiilor ori deciziilor cu caracter administrativ dispuse în conformitate cu legea de conducătorul instanței sau al parchetului ori a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente; n) folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiilor pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni; o) nerespectarea dispozițiilor privind distribuția aleatorie a cauzelor; p) obstrucționarea activității de inspecție a inspectorilor judiciari, prin orice mijloace; q) participarea directă sau prin persoane interpuse la jocurile de tip piramidă, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor; r) neredactarea sau nesemnarea hotărârilor judecătorești sau a actelor judiciare ale procurorului, din motive imputabile, în termenele prevăzute de lege; s) utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești sau al actelor judiciare ale procurorului ori motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat; ș) nerespectarea deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii; t) exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni. Sancțiunea disciplinară nu înlătură răspunderea penală.

Există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane.

Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoiește și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Sancțiunile disciplinare care se pot aplica judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt: a) avertismentul; b) diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 25% pe o perioadă de până la un an; c) mutarea disciplinară pentru o perioadă efectivă de la un an la 3 ani la o altă instanță sau la un alt parchet, chiar de grad imediat inferior; d) suspendarea din funcție pe o perioadă de până la 6 luni; e) retrogradarea în grad profesional; f) excluderea din magistratură.

Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 100 al Legii nr. 303/2004 se aplică de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice. (Va urma)

Expert media,
Florin FĂINIȘI

INFOLEX
POCA/491/126354
www.infolex.snsr.ro

www.poca.ro

AVERSA, destin implacabil

Sunt născut în inima Oborului, la începutul anului în care Ceaușescu inaugura *Pasajul Bucur-Obor*, și toată copilăria mi-am petrecut-o în parcul cu același nume și în zonele învecinate. În anii 2000, când parcul a fost ciuitit, ca lama buldozerelor să facă loc monstroasei clădiri ce adăpostește Primăria Sectorului 2, m-a durut. Parcă și mai tare, când a fost sfărâmat soclul monumentului 1907, iar statuia dezmembrată și aruncată vreo trei ani într-un depozit. Știu aproape toate clădirile civile și industriale ale fostului stat comunist din acest perimetru și îmi pare nespuse de rău când oricare dintre acestea e dată jos de nepăsare sau de cupa excavatoarelor. De la o vreme, se duc toate, într-un ritm infernal.

În anii '90 s-a început marea privatizare, cu *Mecanică fină*. Nu a trecut mult timp și *Întreprinderea de sucuri și răcoritoare*, cu sediul în strada Avrig, a sucombat. Fusese mândria cartierului. Cine mai avea *Fabrică de CI-CO* lângă casă? Apoi au urmat alte hale industriale și fabrici celebre, precum *Stela*, unde se producea în comunism săpunul pentru export. S-au degradat și închis pe rând: *Fabrica de pâine Grâul* și *Fabrica de ulei 13 Decembrie*, de pe fostul amplasament al *Morii lui Assan*. Nu a durat mult și a venit și rândul relocării *Fabricii de mase plastice* și produse chimice *Prodplast*, de lângă piața *Obor*, pe platforma industrială *Faur*, pentru a face loc unui mall. Mai departe, *Prodplast București* își propunea să plece la Buftea, dar asta este altă poveste. Important este că *Veranda Mall*, antrepriză imobiliară demarată de *Prodplast Imobiliare*, firmă desprinsă din *Prodplast București*, a avut contribuție directă în proiectul comercial de pe terenul vechii fabrici de mase plastice. Această fabrică era un gigant în regimul trecut. Au fost foarte aproape de dispariție și *Halele Centrale Obor*. Construcția acestora a început în octombrie 1936, după proiectul arhitecților Octav Doicescu, Ion Fonescu și Dan Iovănescu, execuția aparținând antreprizei inginer S. Neicu și *Uzinelor Reșița*. După demisia lui Octav Doicescu, lucrarea a fost preluată de arhitectul Horia Creangă. Structura halelor este din oțel sudat învelit cu beton poros. Aici, puțină lume știe că trăgeau trenurile încărcate cu marfă pentru *Obor*; în acest sens, halele fuseseră prevăzute cu peron. Lângă șantierul *Halelor Centrale Obor* a fost deschisă în 1938 *Piața Agroalimentară Obor*. Halele au scăpat ca prin urechile acului, când a început modernizarea pieței. Nu același lucru pot spune despre *Fabrica de pompe Aversa București*, cu o istorie de aproape un secol și jumătate.

Aversa a fost o afacere profitabilă a zonei. Înfiițată în 1882 de un german stabilit în România, întâi ca un mic atelier de forjă pe un teren situat în fostul *Câmp al Moșilor* din *Gura Oborului*, la începutul celui de al Doilea Război Mondial fabrica a fost ocupată de armată și i s-a schimbat profilul și destinul: a fabricat armament. S-au turnat corpuri de bombă și s-au executat bucătării mici de campanie. Apoi, în anul 1945, Adunarea Generală a Acționarilor hotărâște ca vechea fabrică să își schimbe profilul, a început să fabrice unele pompe de stins incendii, foarte frecvente în acea epocă. *Aversa* rămâne în mentalul colectiv un nume greu printre producătorii importanți de pompe din centrul și Estul Europei, dar și o pată pe obrazul gros al celor care au guvernat România în ultimii 30 de ani! Rentabilei fabrici, care a livrat echipamente pentru sistemul de irigații din România, pentru alte fabrici și chiar pentru Centrala Nucleară de la Cernavodă, i-a venit coșciugul și crucea în ianuarie 2017; atunci, investitorul desemnat să preia activitatea de producție pe platforma industrială de la *Obor* a oprit producția. Doi ani negri pentru platforma limitată la Vest de strada *Ziduri Moși*! Totuși, într-o clădire rămasă în picioare figurează o firmă care are ca obiect de activitate vânzarea de pompe de proveniență grecească. Canadianul Michael Topolinski, cel care controlează *Aversa Manufacturing*, firma care a preluat de la stat, mai exact de la Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, în 2013, afacerea cu pompe, spune că este vina instituției de stat că producția a încetat. Aceasta pentru că el ar

fi îndeplinit toate condițiile asumate prin contractul de privatizare, însă AVAS i-a pus constant piedici în activitate. Planul de acum mai bine de șase ani, asumat, atât de investitor, cât și de stat, era ca *Aversa* (aflată la finele lui 2012 în faliment) să păstreze cel puțin trei ani producția și angajații, apoi, dacă aceste lucruri erau bifate, Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului ar fi cedat și terenul de circa 6 hectare aferent fabricii, care putea fi folosit ulterior în dezvoltări imobiliare. Activitatea de producție ar fi urmat să se mute în altă parte, lângă București, iar la *Obor* ar fi fost eliberat terenul pentru imobiliare. Practic, contractul dintre AVAS și *Aversa Manufacturing* era o preluare de către firmă a activității de producție, care ar fi trebuit urmată de o preluare a terenului, în 2016.

La momentul semnării contractului, Topolinski a plătit un avans de 1,8 milioane de euro. După 3 ani, ar fi trebuit să plătească alte 15,5 milioane de euro (valoarea activelor plus valoarea terenului aferent, stabilită de evaluator) și să primească și terenul. Nu s-a întâmplat acest lucru. Au fost acțiuni în instanță, inițiate de ambele părți, AVAS și Topolinski acuzându-se reciproc că nu și-au îndeplinit obligațiile. Canadianul a vorbit și de corupție în cadrul instituției de stat, cerând intervenția Guvernului și a DNA. Unele dintre procese au fost câștigate de canadian, altele au desemnat autoritatea statului ca fiind victorioasă. În consecință, a pierdut statul, omul de afaceri canadian și toți românii. Cert este că în hala de la *Obor* a fostei *Fabrici de pompe Aversa* nu se mai produc pompe. Marca *Aversa* este acum asociată unei firme grecești de pompe. *Aversa* a devenit *Aversa DP Pumps*, dar, așa cum scriam mai sus, activitatea de producție a fost stopată în ianuarie 2017.

Interesant este că Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului consideră că fabrica nu a fost privatizată în adevăratul sens al cuvântului. Doar afacerea ce implica producția la *Obor* a fost vândută către Topolinski. *Societatea AVERSA S.A. nu a făcut obiectul unei proceduri de privatizare, în sensul prevăzut de Legea nr. 137/2002, relația dintre această debitoare și consorțiul format din AVERSA MANUFACTURING S.R.L. și AUTOPLAST ENGINEERING S.R.L. îmbrăcând forma vânzării unei afaceri.*

Teabă românească 100%. La noi ca la nimeni. Nu e nici a statului, nici a privatului. Este a tuturor și totuși a nimănui. Mint! Există semne rău prevestitoare, așa cum se întâmplă în lumea animală, când păsările necrofage dau târcoale. Tot așa, în *Gura Oborului*, de la începutul lui 2019 am observat mânia mișcare pe fosta platformă industrială. Căutătorii de fier, specie nouă, apărută după '89, nu mai *operau* doar în puterea nopții, așa cum le este schema de supraviețuire. Dimpotrivă, fără pic de jenă, hoții de fiare au dislocat, la lumină, tot ce se mai putea dezmembra, fără să le pese de aglomerația din zona *Piaței Obor*, cu care platforma se învecinează. Așa că vorba aceea: *Noaptea ca hoții!* Nu s-a aplicat la *Aversa*. În vara lui 2019, aproape nimic nu mai poate fi scos din fosta fabrică de pompe. Fierul a dispărut, zidurile s-au prăbușit pentru a face loc noului cartier rezidențial, ce se va ridica cât de curând aici. Deși Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului întărește ideea că terenul (pe care urmează să se ridice cartierul rezidențial, și, da, se va ridica cât de curând) a fost și a rămas în proprietatea sa, sursele noastre infirmă acest lucru. Deja PUZ și avizele primite pentru demararea viitorului cartier arată că intenția dezvoltatorului este foarte clară. În cel mai scurt timp, un proiect imobiliar de anvergură, ce va include numeroase clădiri înalte cu apartamente și clădiri de birouri, va răsări în inima obosită a *Oborului*. Desigur, mai sunt câteva etape intermediare până la începerea lucrărilor: să nu uităm că 2019 și 2020 sunt ani electorali, iar jocurile nu pot fi hotărâte înaintea desemnării marilor câștigători. Mai adaugă că, indiferent cum se va încheia acest cerc, specific cumva zonei, (să ne amintim de celebrele bălciuri cunoscute drept *Târguri ale Moșilor*) *Aversa* este o bucată de istorie, nu abandonată, ci îngropată de mâna statului și de mâna privatului.

Ciprian C. VASILESCU

103,4 FM și online pe www.7radio.ro

Ora	Luni	Marti	Miercuri	Joi	Vineri	Sambata	Duminica	ora
7-10	7 Dimineața. R.: Mihai Cioceanu, Alex Crăciun <i>emisiune live</i>					SEVEN MUSIC		
10-13	Divers cu Sens. R.: Bogdan Nicolescu <i>emisiune live</i>					Experiența Urbană. R.: Maria Duda	Azi în istorie. R.: Ovidiu Vasile	12-13
13-16	Tache și Face! R.: Robert Tache. <i>emisiune live</i>					7 Tech. R. Tibi Ursan		13-14
16-19	Pâine și Kirk. R.: Kirk. <i>emisiune live</i>					SEVEN MUSIC		14-17
19-22	Vorbe'n Aer. R.: Tibi Ursan. <i>emisiune live</i>					7 la SEVEN. Echipa SEVEN	Vorbe cu personalitate. Iminis Miricioiu	17-18
22-23	7 Tech. Tibi Ursan	Drumul Mătăsarilor. (R) S. Munteanu	Silviu Munteanu și prietenii săi. (R)	Povești Nespuse ECHIPA SEVEN	80 Remember R. Tache	Povești Nespuse ECHIPASEVEN	80 Remember R. Tache	18-20
23-24	Vorbe cu personalitate. (R) I. Miricioiu					Silviu Munteanu și prietenii săi.	Drumul Mătăsarilor. S. Munteanu	20-21 21-22
								22-23 23-24

SEVEN MUSIC

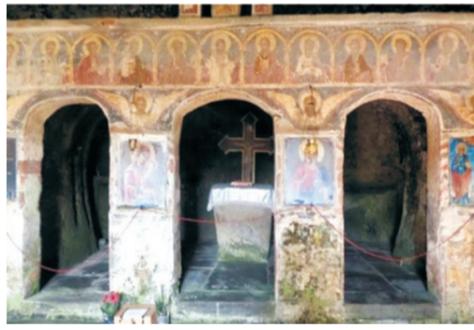
Mănăstirea rupestră *Corbii de Piatră* (jud. Argeș) – Inscripții în piatră și locul numit „La scăldătoare” – de fapt o cisternă săpată în piatră pentru rezerva de apă (așa cum este și la Cetățuia Negru Vodă, jud. Dâmbovița, încă de pe vremea dacilor).

Mănăstirea rupestră *Corbii de Piatră* (jud. Argeș)

Locul numit *La scăldătoare*

Corbii de Piatră

- cea mai veche mănăstire rupestră din țara noastră

George V. GRIGORE

Purtând numele păsării negre ce încununează heraldica neamului Huniade, dar și al unui simbol al vechii religii pământene, localitatea Corbi din județul Argeș adăpostește Mănăstirea *Corbii de Piatră*, cea mai veche mănăstire rupestră din țara noastră (datează din secolul XIV), ce găzduiește și cel mai vechi ansamblu de pictură românească. La aproximativ 50 de kilometri de Pitești și 170 km de București, într-una dintre cele mai frumoase comune din Argeș, Corbi, mai precis în satul Jgheaburi, se află o adevărată minune a artei, aflată într-o simbioză specială cu natura.

Ați auzit, fără îndoială, de Mănăstirea *Corbii de Piatră*, cunoscută peste tot ca *Biserica din piatră*, lăcașul de cult construit direct în stâncă, un loc special menționat în mai toate ghidurile turistice, asta și pentru că aici este și cel mai vechi ansamblu de pictură din România, realizat undeva în secolul al XIV-lea, înaintea celui de la *Biserica Domnească* de la Curtea de Argeș. Folosit probabil încă din antichitate, ansamblul a fost reînființat în perioada domnitorului Neagoe Basarab (1512 - 1521). Mănăstirea rupestră de la *Corbii de Piatră* a fost săpată într-un perete masiv de stâncă, înalt de circa 30 m și lung de 14,5 m. *Corbii de Piatră* este singurul lăcaș de cult din România care are două altare funcționale pe același naos. A existat supoziția că cele două altare ar fi fost construite pentru a servi, atât cultului ortodox, cât și celui catolic, însă aspectul lor bizantin infirmă această supoziție, împingând vechimea construcției în primul mileniu al erei creștine. Există voci între specialiști care plasează săparea acestui lăcaș chiar în vremea persecuțiilor împotriva creștinilor. Argumentul lor ar fi intrarea minusculă în biserică (sub un metru înălțime; tip „gaură de cheie”), care ar fi fost perfect adaptată acelor vremuri și ușor de camuflat.

Mănăstirea-unicat este ignorată de către oficialitățile Ministerului Culturii. Și asta în condițiile în care peste 80 la sută din pictura interioară este afectată, iar fără un proiect, care să înceapă cât mai repede, această mănăstire-minune riscă să ajungă o ruină. Din centrul comunei până la mănăstire faci pe jos vreo 20 de minute, timp suficient ca să admiri peisajul superb, cu multă verdețură, case frumoase și oameni gospodari. Deși drumul până la mănăstire a fost asfaltat acum câțiva ani, turiștii sunt din ce în ce mai rari. În fața porții de la intrare, văzându-ne privirile curioase, un localnic ne abordează: *E păcat că nu vin mai mulți oameni aici, să vadă bijuteria asta. Lipsa de promovare, asta ne mănâncă pe noi, românii. Avem atâtea locuri frumoase, cum e și biserica din piatră, și nimeni nu face nimic. Gândiți-vă ce de turiști ar veni aici dacă ar afla ce minuni avem. Au fost ani buni prin 2004-2006, veneau numeroase autocare, erau și străini, și japonezi, și negri. Ba chiar am văzut și un român care venise cu nevastă-sa, o negresă din Tanzania, și cu cei patru copii ai lor, spune cu amărăciune nea Marin. Nu mă pozați pe mine, pozați mai bine mănăstirea asta frumoasă. Ea trebuie promovată, să știe lumea de ea.*

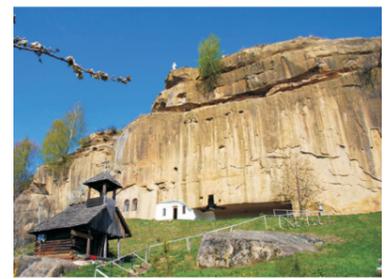
Cele câteva zeci de trepte care duc până la biserică săpată în piatră sunt uzate de patina timpului și fac urcarea o mică aventură. Însă priveliștea și lăcașul de cult merită orice efort. La intrare, dăm peste trei turiști veniți din Timișoara, care fac o haltă de câteva ore la Corbi. Înainte au fost la Curtea de Argeș, dar le place mai mult la Corbi. *Zona asta e pur și simplu minunată, ca și biserica, o adevărată binecuvântare de la Dumnezeu. Oamenii de aici sunt norocoși să aibă asemenea priveliști și monumente. Păcat că pictura din mănăstire s-a cam degradat. Ar trebui ca cei de la București să facă ceva, e păcat să se distrugă picturile, spune doamna Simona Andreescu. Urgența intervențiilor specializate, destinate conservării sau restaurării monumentului istoric, este dată de posibilitatea pierderii picturii interioare unicat, afectată de igrasie – pe fondul lipsei unei ventilații corecte sau a unui mijloc tehnic de îndepărtare a umidității. Stadiul precar de conservare a fost semnalat, în nenumărate rânduri, atât de specialiști locali în domeniu, cât și de reprezentanți ai instituțiilor de specialitate din țară și străinătate. Într-adevăr, marea problemă este reprezentată de faptul că pictura din interior, de o valoare inestimabilă, se degradează pe zi ce trece. Trebuie spus că pictura de aici nu a fost niciodată restaurată. După cum a declarat părintele ieromonah Ignatie Gorunescu, între 2007 și 2010, o echipă de cercetători de la București, condusă de prof. univ. dr. Dan Mohanu, a realizat un amplu studiu privind restaurarea picturii. Astfel, prin efortul*

Universității de Arte București și prin implicarea directă a prof. univ. dr. Ioana Gomoiu, în colaborare cu Institutul Național de Cercetare în Domeniul Conservării și Restaurării, Universitatea București și cu ajutorul unei cunoscute firme din domeniul studiilor și proiectării pentru Industria Materialelor de Construcții, a fost întocmit un amplu studiu de specialitate, în urma cercetărilor realizate între anii 2007 – 2010, în care sunt prezentate soluții tehnice viabile pentru conservarea schitului rupestru de la *Corbii de Piatră*. Studiul cuprinde informații, atât din punct de vedere al arhitecturii, cât și al integrității structurale. Studiul a fost trimis autorităților, dar birocrația de la București bate pasul pe loc, iar restaurarea mănăstirii nu e o prioritate. (!!!) Din cauza umidității foarte ridicată din interior – 95% - pentru restaurare ar trebui tehnologie avansată, ar fi nevoie de un efort financiar susținut, dar restaurarea rămâne deocamdată doar la stadiul declarativ.

Așezământul, dăltuit într-un perete masiv de gresie galbenă, fost adăpost al sihaștrilor, transformat mai târziu de daci în loc de rugăciuni și sacrificii și devenit, ulterior, biserică, este considerat drept o vatră ascetică românească. *Sus, pe podișul numit de localnici „Plaiul de Mijloc”, s-au găsit urmele unei dave, o așezare ce poate fi Geridava - legenda cetate antică, explică directorul Direcției de Cultură Argeș, Cristian Cocea, care crede că grotă a fost folosită de sacerdoșii daci. Schitul întemeiat aici are o poveste veche, mai cunoscută fiind cea de după reînființarea, în 1512, de o monahie de pe vremea domnitorului Neagoe Basarab (1512-1521). De-a lungul timpului, biserica de la Corbi a fost, pe rând, schit de călugări și de maici, care și-au găsit adăpostul numit „La Chilia”, pe versantul opus al Văii Doamnei, unde și-au săpat grote. Schitul rupestru „Sf. Apostoli-Jgheaburi” este monument istoric de importanță națională, datat în sec. XIV-XV. Tradiția orală atribuie ctitorirea schitului unei monahii, Magdalina, soția lui Hamza, care îl închină mănăstirii Argeș, mai explică Cristian Cocea. Bisericița încastată în rocă, înrudită tipologic cu lăcașurile rupestre din Cappadocia, are două altare pe un singur naos. Există un altar ortodox și unul catolic, ceea ce ne aduce aminte de urmașii lui Basarab I, care, însoțindu-se cu doamne de religie catolică, au avut de ales între Roma și Constantinopol, spune Cristian Cocea. De-a lungul bisericuței, săpată tot în stâncă, se află trapeza mănăstirii, un spațiu amenajat ca un fel de tribunal în aer liber, despre care tradiția locului spune că i-ar fi slujit voievodului Neagoe Basarab drept divan pentru judecarea multelor pricini ale supușilor săi, cu prilejul hramului bisericii - Adormirea Maicii Domnului. Potrivit mărturiilor, locul era folosit de Neagoe Basarab pentru a face judecată publică în cauzele care erau de competența sa, iar cei ce asistau la judecată formau un semicerc pe dealul ce coboară de la mănăstire spre drumul de acces, spune același Cristian Cocea.*

Masivul stâncos în care este săpată biserica mănăstirii are aspectul unui tron al zeului, asemănător cu cel ce se vede de la Lepenski Vir (Serbia) pe malul românesc al Dunării (Vârful Trescavăț), sau cu *Tronul lui Zeus* din muntele Olimp (Grecia). Poate de aici inspirația domnitorului Neagoe Basarab de a folosi locul pentru judecată, alături de apropierea lăcașului de cult existent aici.

Amintind de vechea religie ce ascundea în peșteri momentul nașterii creației (zeul Mitra, sau chiar Iisus, născut într-un staul dintr-o grotă), acest lăcaș de cult rupestru ascuns într-o stâncă, ca o tainică mitră născătoare, deși creat din piatră ce îi dă o notă de eternitate, se degradează din cauza neatenției oamenilor. Un semnal de alarmă trebuie tras, pentru a avea grijă de moștenirea noastră strămoșească ce poate schimba și astăzi felul în care suntem priviți pe mapamond, ca vechi locuitori ai acestui colț de Europă, veșnic aflat în mișcare și supus frământărilor.

Mănăstirea rupestră *Corbii de Piatră* (jud. Argeș)

Mănăstirea rupestră *Corbii de Piatră* (jud. Argeș) – Pictura din sec. XIV (cea mai veche pictură românească) în stare de degradare

E păcat că nu vin mai mulți oameni aici, să vadă bijuteria asta. Lipsa de promovare, asta ne mănâncă pe noi, românii. Avem atâtea locuri frumoase, cum e și biserica din piatră, și nimeni nu face nimic.

